

નમસ્કાર ગાંધીનગર

પમરાટ

ચકલી ચાંચે બગે તડકો; ચીં ચીં કરતો ભાગે તડકો. પુષ્પે પુષ્પે પ્યાસ મહત્તી; ઝાઝળ પીલે ભાગે તડકો !

બેન્યામ દોલવી.

પાથેય

તડકાનું સૌંદર્ય

રમેશ ૬૬૬૨

સુરજની સાથે સરકતો દિવસ અવનવી છટાઓ ધારણ કરતો રહે છે. ભાક ઉકળાટ બહારો તાપ કે તડકો એ એના વિવિધ મુઠ્ઠા છે. આ બધામાં તડકો એ તડકો જ હોય છે. પડછાયો એના ઉપર ઓવારી જતો હોય છે એટલે જ એની સાથે તે સાથે એ લાંબો દૂંડો થયા કરે છે. ઝાઝળ એ એનું મનગમતું ડ્રિક્સ છે. ઝાઝળ પીને કામ ઉપર ભાગતા તડકો સ્ફૂર્તિના કુવારા જેવો લાગે છે. શિયાળાની સવારનો તડકો ઓલસોયા બાળક જેવો લાગે છે. ઉનાળાના આગમને એ લાલચોળ ક્રોઈ યોધા જેવો લાગે છે. કવિઓનેમન તડકાની વિવિધ છટાઓ વિસ્મયના કેન્દ્ર જેવી હોય છે. એને શબ્દોમાં પરોવાવા માટે એ હંમેશાં તત્ત્વર હોય છે.

યોમાએ ભીનું થતું આકાશ થોડેક સમય ગમે... ઝરમરનો ઝણઝણાટ પણ અલ્પ સમય ગમે. જો એ લંબાય તો બેચેન કરી જાય... માણસની તડકાની આત્મીયતા અનોખી હોય છે. એના વગર લાંબો સમય જીવવું સહજ નથી હોતું. વરસાદ અને વહુ માટે જગતના બે માપદંડો હોય છે. વહુ કામ કરવાવાળી હોય તો પણ સાસુને ના ગમે. અને જો કામકાજમાં સુસ્ત હોય તો પણ એનું આવી બને. વરસાદ જો વિલંબ કરે તો પણ માણસો કકળાટ કરી મુકે. આપણી અનેક યાત્રાઓ અને કાકલુદી પછી એ મન મુકીને વરસવા માટે તો શરૂઆતમાં આપણે હરખાઈ જઈએ પણ એ જો મુકામ લંબાવે એટલે આપણો અણગમો શરૂ...! સતત લંબાયેલી હેલી પછીના તડકાનું આચમન અદકું હોય છે... અને એટલે જ ઉઘાડ લેતું આકાશ આપણી તલાશની પરિપૂર્તિ જેવું હોય છે. ઉતરતા યોમાસાનો જે સમય હોય છે એ આમ તો વરસાદના ઉઘાડબંધનો નજારો હોય છે... એ વખતે તડકો એનો વટ જમાવવાની કોશિશ કરતો હોય ત્યાં આકાશી નિખરતી પડેલી વાદળીઓ એને ભગડી મૂકતી હોય છે... આકાશ એકદમ એકદમ સ્વચ્છ સ્નાન કર્યા પછીની સ્ફૂર્તિ જેવું લાગે છે. ક્યાંક ઝરમર ક્યાંક ફોરાં તો વળી ક્યાંક એકદમ કરકસુ મુકિત જેવી સંપૂર્ણ રાહત એમ યોમાસું એની લીલા આટોપતું રહે છે. અગલે બરસ મિલેવે જેવી આમ તો એની અદા હોય છે. અને એ રીતે જ એનું ચક્ર ચાલતું રહે છે. ક્યારેક વચળાને પડી જતો કમોસમી વરસાદ એ એની હતાશા જેવો હોય છે! આપણી ભાષામાં એને માવડું કહે છે... તડકો એ સમયે જરૂરી ઝંખવાણો બની જાય છે પણ ભલભલા અપાકાની હેલીની નાગચૂડમાંથી આપાદ નિકળી જતો મોહક તડકાની સામે માવડાની શ્લિષ્ક મોહમાયાની શી વિશાત? તડકો એની હતાશા સાથે હણહણાટ કરતો જ રહે છે અવિરત. કવિઓ અને લેખકો માટે તડકો એ હંમેશાં વિસ્મયનું કેન્દ્ર રહ્યો છે. લાભશંકર ઠાકર જેવા કવિ તો એની ઉપર લયબધ રીતે ઓવારી જાય છે. ‘પરોઢના ઝાઝળનો તડકો પીગળો...! પીગળો, પીગળો પડછાયાના પહાડ !’ દિવસભર આકાશની ગતિ સાથે પોતાનું હાડ ઓગાળતો તડકો પડછાયા રૂપી પહાડને પણ ઓગાળતો રહે છે... તડકાના રંગોને પારખવા આસાન નથી. આપણે એને પકડી શકતા નથી. એ પારવત્તા જેવો ભળો છો. ચકલી જેવો ચંચળ છે. એટલે જ કવિ કહે છે કે એને અટકવા જઈએ તો એ ચીંચીં કરતો ભાગે જાય છે! તડકાનું સહવારોપણ કરતા સર્જકો એની જીવંતતાને શબ્દસ્થ કરવા સતત તત્ત્વર હોય છે. ચેષાળ જેટના ઉકળાટથી ભાસ્કરના ઉત્તરાર્ધના ઉઘાડ રૂપી યોમાસાના અવનવા રંગો જોવા પછી પ્રકૃતિનો એક અનોખો મિજાજ પ્રગટતો હોય છે જે ક્યારેક સંધ્યા સમયે ખીલી ઉઠતા મેઘધનુષમાં છવાઈ જતા જોવા મળે છે. સહજ વેળાએ પડછાયો એનો પીછો છોડી પોતાની જાતને સંકટનો જાય છે. જીવનનો એક પામી ગયેલા ક્રોઈ મહાત્માની માફક એની લીલા સંકેતાની રહે છે. તડકો પણ પછી તો વિરત્ત ભાવ અનુભવે છે. આખા દિવસની અનેક ઉલ્લાસપૂર્ણ સમયે અડીખમ બાથ ભીંસતો તડકો પડછાયાનો વિરલ જીવંત શકતો નથી અને પીએકોમે એ પણ પોતાનો લીલા સંકેતવાનું શરૂ કરે છે. મોડી સાંજે દૂર ક્રોઈ ટેકરીઓની વચ્ચે ડૂબકી મારતો સૂરજ અને આખરી સંકેત આપે છે અને તડકો નિહિય બનીને કેરવાઈ જાય છે અંધકારમાં!

યુકેન અને ગુજરાત : અસ્મિતાની આકરી તાવણી

એક તરફ યુકેનના રાષ્ટ્રપિતાનો લડાયક, ખતમ અને ખુવારીવાળો ચર્ચિત્ત બ્રાન્ડ ચહેરો ચમકી રહ્યો છે, બીજી તરફ જીવન પર ચરેલા એક સમયના મહાસત્તાના વર્તમાન મહાનાયકની યુદ્ધ જીતી અને યુકેનને ટૂંટણિયે પાડી દેવાની લાલસાની ફલશ્રુતિ લેખે આખી દુનિયામાં મચી રહેલી ઉદ્ધવપાથલ - જેમાં અમેરિકાની મૂંઝવણ યુકેની સ્પષ્ટ નીતિ ઊંડીને આંખે વળધે એ હદે બોલકી બની રહી છે. યુકેનના રાષ્ટ્રપિતિ બ્રિટિશ સંસદને વિડિયો કોલિંગથી સંબોધતાં ચર્ચાલની એ ખુદારી અને પ્રવંડ આત્મવિશ્વાસ સાથે મેદાન-એ-જંગમાં હાથાં છતાં ટકી રહેવાનો મેસેજ અનુસરતાં હોવાનું જણાવી રશિયાને આતંકવાદી દેશ જાહેર કરવાની અને યુકેનના હવાઈ મથકો બચાવી લઈ વધુ લશ્કરી સહાયની માગણી કરે છે. પોતાની ભૂમિ બચાવવા જાન ફેસાની પર ઊતરી આવેલા આ રાષ્ટ્રનાયક હવે ઈતિહાસનું સોનેરી દેખાંત બની જશે. એ મહાન બ્રિટિશ

નાટ્યકાર શેક્સપિયરની કાલજથી કૃતિ ‘હેલ્થેટ’ નો વિખ્યાત ડોયલોગ ટાંકીને ‘ટુ બી’ - પોતાની હયાતીનો પુરસ્કાર કરે છે. તેની આયાત બંધ કરી રશિયાને પાયમાલ કરવાનો નિર્ણય જો બાઈડેન ના શાસન દ્વારા લેવાઈ ચૂક્યો છે અને હજી એક પછી એક નવા પ્રતિબંધોની પરંપરા ચાલુ રાખી રશિયાને એની હેસિયત બતાવવા અમેરિકા અને યુરોપ કૃતસંકલ્પ છે. રશિયાને વિશ્વની અલગથલગ પાડી દેવાની દુનિયાની આખી તારીર બદલાઈ જવાની છે. ચીન સાથે મળીને એ પોતાની ઈકોનોમી અને લશ્કરી તાકાત ટકાવી રાખવા મથશે. યુકેનનાં નષ્ટભ્રષ્ટ નગરોને પુનઃસ્થાપિત થતાં વર્ષો લાગી જશે. આખરે યુદ્ધ એ યુદ્ધ છે. એ સંહારલીલાથી ક્યારેક કોઈનું તરસ્યો હોઈ શકે? પણ આવી ઘટના તો બરાબર આંતરરાષ્ટ્રીય મહિલા દિવસે જ બની છે. પોલીસ થાણાની પાસે જ બની છે! પોલીસના પણ બે પરસ્પર વિરોધી ચહેરા સામે આવ્યા છે. રાજકોટ પોલીસ ગણિકાઓને સન્માનિત કરી

ઈલિડય - ઓડિસી, મહાભારત કે ટોલ્સ્ટોયની મહાનવલ ‘વોર એન્ડ પીસ’ દુનિયાને યુદ્ધની વિભીષિકા વિશે ફક્ત ચેતવી શકે છે - એ યુદ્ધ અટકાવી શકતાં નથી. શું આ કોઈ નાનીસૂની વિડંબના છે? કોસક યુકેનથી હટાવી ઘર આંગણે ચાલી રહેલી અમાનુષી અને અત્યાચારી પ્રવૃત્તિઓ પર લાવીએ તો નજરે પડે છે અમદાવાદના માધુપુરા વિસ્તારમાં ધોડે દહાડે થતી કરપીણ

એ ગંદા ધંધામાંથી ઉગારવા મથે છે. ગણિકાઓ જ પોલીસ કમિશનરને કેક કાપી ખવડાવે છે. અમદાવાદના જાણીતા પોલીસ સ્ટેશનમાં મહિલા એડવોકેટની સાથે અભદ્ર વ્યવહાર શરૂ થાય છે. એનો પણ ‘વહીવટ’ કરી દેવાની ધમકી અપાય છે! વિધાનસભા પર મોરચો લઈ જતી કોંગ્રેસ સેવાદળની મહિલાઓને ગોપનીય અંગો પર માર મારતી પોલીસ સામે બનાસકાંઠાનાં વીરાંગના ધારાસભ્ય પુણ્યપ્રકોપ દંઆવલે છે. શું આ આપણું, ગાંધીનું, સરદારનું, દયાનંદ સરસ્વતીનું અને નરેન્દ્ર મોદીનું ગુજરાત છે? ઈંદુયાયા એમની તીખી તમતમતી જવાબમાં ‘ભુક્ક’ કાઢી નાખવાની વાત કરતા એવા નેતાની જરૂર નથી શું? ગુજરાતની અસ્મિતા મહાભારતની ટ્રોપીદીની જેમ એની લાજ લૂંટાતી બચાવવા કયા કૃષ્ણને પોકારશે? યુકેન અને ગુજરાત, રિપીટ જેલેન્કીનું યુકેન અને મોદીનું ગુજરાત અસ્મિતાની આકરી તાવણીમાંથી પસાર થઈ રહ્યાં હોય એવું નથી લાગતું?

દિન મહિમા

- વિશ્વ કિકની દિવસ
- કેન્દ્રિય ઔદ્યોગિક સુરક્ષા દળ સ્થાપના દિવસ

આખતું

ઔષધ

- મદમાખીના ડંખ ઉપર મીઠું ચોપડવાથી પીડા મટે છે.

ખસખસાટ

- લડકી : આટા છે ? દુકાનદાર : પંજલિ કા છે લડકી : મુખે આશીર્વાદ ચાલીએ દુકાનદાર : સદા સુદાગળ રહો.

આખતો

વોટ્સએપ

- પરિક્રમ આપણને ત્રણ આફતોમાંથી ઉગારે છે ‘કંટાળો’, કુટુંબ અને જરૂરિયાત. ‘શુભ સવાર’

સેવા એ સ્વાર્થનું બહુવચન છે, સ્વાર્થ એ સેવાનું એક વચન છે

માણસ ખોજત મેં ફિરા, માણસ કા બરા સુકાલ, પર જા કો દેખે દીલ ઠરે, તાકા પરીયા હુકાલ.

- સંત કબીર

ઘણીવાર કેટલાક અનુભવો પરથી એવું દેઢ થતું જાય છે કે - સમાજમાંથી માણસાઈ મરી પરવારી છે, નરી સ્વાધિષ્ઠતા વધરી છે. જો કે સાતમે પડે પણ કોઈ સ્વાર્થ ન જ હોય એવું કદી સંભવે નહીં. નરેનદ્રપેશ - નિરાકાંક્ષ પ્રેમ કરનારો વર્ગ કેટલો?!

લગભગ આ દેશ સર્વવિદિત છે... એક-બે વર્ષનું બાળક, પોતાની ઉમરનું બીજું કોઈ બાળક ઘરમાં આવે તો પોતાને ગમતાં મનપસંદ રમકડાં પોતાની વાસે રાખી લે છે કે સંતાડી દે છે. - આ જ બતાવે છે કે સ્વાર્થવૃત્તિ જન્મજાત હોય છે - અને રહેવાની જ... પરંતુ વધારે જતી નરી સ્વાધિષ્ઠતા માનવજાતને વિનાશ ભણી લઈ જશે એ નર્વું સત્ય છે.

દોસ્તો, આજે આપણે એટલા નિજ સ્વાર્થ બન્યા છીએ કે આપણી પાસે સમય જ નથી. બીજા માટે જીવવાની વાત તો દૂર પણ બીજાને આપણે માટે પણ થોડોય સમય નથી. માણસ એકંદરે ભુખો - સૂકોને એકાકી થતો જાય છે. ઘણીવાર તો માણસ હોવા છતાં માણસ હોવાનોય ભ્રમ થાય છે, ઠગલાબંધ નકારની વચ્ચે ક્યારેક ચપટી હકાર ચાખવા મળે એવા કેટલાય જાત અનુભવો પણ છે જે હૈયાને ટાક આપે છે.

એસ. ટી. બસની મુસાફરી દરમિયાન ટિકિટ

લીધા પછી વધેલા એક-બે રૂપિયા પાછા માગવા એ હક્ક છે પરો પણ ઘણીવાર છૂટા ન હોવાને કારણે કંડકર પછી આપવાનું કહીને ભૂલી જાય તો ફરી સામેથી માંગતા શરમ લાગે છે, પણ કંડકર સામે સામેથી પૈસા આપવા આવે ત્યારે તે ખૂબ રાજીવો થાય... આ કંઈ મોટી વાત નથી પણ સહજ ભાવે ‘થેન્ક્યુ’ ‘Thank You’ કહેવાની ઈચ્છા થઈ આવે.

આમ તો આપણે સૌ સંસ્કાર અને સંસ્કૃતિની મસમોટી ગુલબાંધો પોકારીએ છીએ. ગર્ભ સંસ્કારથી માંડીને અંતિમ સંસ્કાર સુધીના બધા જ સંસ્કારોનું જ્ઞાન પરવાનારી આ સનાતની સભ્યતાના ‘Public Toilet’ - (પબ્લિક ટોઈલેટ્સ) તો જોઈને ચીતરી ચડે. ઓછા નામે આપણાં સંતાનોને સ્વચ્છતાના સંસ્કાર આપીએ તો કેવું!!

મરબીના અંદા બોર ખાતા રામજીની કથાવાર્તા તો આપણે વાગવોળ્યા કરીએ છીએ પણ આપણા મોટા સાહેબો ઓફિસના સેવક સાથે જમવા બેસે કે એના ટીફીની વાગની સાથે એવું સુભગ દેશ જોવા મળે ખરું?!!

એવા દાકરના સાહેબો જોવા છે જે વીઆઈપી પેશન્ટની તપાસ ખૂબ કાળજીપૂર્વક અડધો-પોણો કલાક કરે અને મજૂર જેવા મેલાંધેલા - દરિદ્રનારાયણ દર્દી સાથે સાવ તોણું વર્તન કરતા જોઈ હૈયું ચિરાઈ જતું

હોય છે! તો સામે પક્ષે રણમાં મીઠી વીરસી સમા દેવદૂતોય ભળ્યા છે કે જેઓ ગરીબ દર્દીઓના પૈસા જતા પણ કરે છે. આજકાલની up to date- અદ્યતન ગણતી પ્રજા પોતાનાં સંતાનો આયાને સોંપી પાળેલાં કૂનરાં ગોદમાં લઈ ઘૂમતાં હોય છે. પાલતું કૂતરાને મનમમતું ભોજન પીરસનારાં પોતાનાં ચોકીદારને વધું- ઘટવું નહીં તાણું જમવાનું આપે છે ખરાં? પોતે હોટેલમાં જમ્યાં એ જ હોટેલમાં પોતાના ઘૂઈવરને જમાનારાં કેટલાં?!

ખેર, અખરે મનુષ્ય માત્ર કામ, કોષ, મદ, મોહથી ગ્રસ્ત છે. એટલે દેવવ ઘટવું ને શેતાનિયત વધી. ત્રેતાયુગમાં રામનો સમાજ ‘માણસાઈ’ દાખવી શક્યો હતો? દ્વાપરયુગમાં માણસાઈ હોત તો મહાભારત ખેલાત ખરું? આજે પણ દુનિયાના દેશો એકબીજાને ગ્રસી જવા ઉતાળવા - અધીરા થઈ મોતનું તોડવ ખેલી રહ્યા છે, એ જ બતાવે છે કે દુનિયામાંથી સહિષ્ણુતા, વિવેક અને માનવતાને દેશવટો લઈ લીધો છે. ઉઘાડે છોગ બળાહાર, ચોરી, લૂંટ, વિશ્વાસઘાત, દગો, પ્રપંચ, સ્વજનોની ઘાતકી હત્યા અને માનવતાયે ખુદ શરમાય એવી કૂર ઘટનાઓ જ બતાવે છે કે માણસાઈ મરી પરવારી છે.

‘પડે છે ત્યારે સવળું પડે છે’ એ ન્યાયે શતમુખ વિનાશમાંથી સમાજને કોણ ઉગારશે? માનવ મુજ

નીતિયુક્ત બને મતિબદ્ધ થતો અટકે એ માટે કલ્યાણકારી સંતો-ભગવંતો, સમાજસેવીઓ અને માનવજાતની ભેખધારી સંસ્થાઓએ અનુકરણીય આદર્શો ચરિત્રાથ કરવા કમર કસવી પડશે... માણસ પોતે જ માણસાઈનો ઉપાસક બને, સત્ય અને કર્તવ્યનિષ્ઠ બને, પારિવારિક જીવનમાં સદગુણોનો ઉજાશ પાથરે એ માટે એકનું નવું ભાવાવરણ સર્જવું પડશે.

દોસ્તો, દલીલ, પીડિત, વચિત, શોષિત - જેવા શબ્દો માનવ સમાજ સિવાય કૃષિ-કીટ, જીવજંતુ કે પશુ-પક્ષી જગતમાં જોવા મળે ખરાં? માણસે માણસને કેવો અધમ બનાવી દીધો... આ વંદેલ સંતાનો જોઈને ઈશ્વર પણ આંસુ સારતો હશે!!!

સ્વમિભિ :

સેવા એ સ્વાર્થનું બહુવચન છે, સ્વાર્થ એ સેવાનું એક વચન છે.

● ● ●

કોઈની જમણીમાં માણસાઈ રાખવી... કારણ કે મજબૂર તે માણસ છે, તેનો ‘ભગવાન’ મજબૂર નથી.

● ● ●

દાન આપીને મહાનતા લેવી સસ્તી છે પરંતુ ‘વ્યવહાર’ સાચવીને માણસાઈ બતાવવી થોડી અઘરી છે!

- rasikvaland1965@gmail.com
Mo. 9913426949

લક્ષ્મીજી કમળ છોડીને કાદવમાં પધાર્યા!

શહેરની એ પ્રતિષ્ઠિત ઍજિનિયરિંગ કોલેજમાં બીજા સરની પરીક્ષાઓ શરૂ થઈ ગઈ હતી. ભાવિ ઍજિનિયરો ગણાવે તેવારીમાં પડ્યા હતા.

પણ ભાવિ ઍજિનિયરો પણ આખરે તો યુવાન હતા ને! બાજુમાં જ આવેલી બીજી એક પ્રતિષ્ઠિત આર્ટ્સ કોલેજના ઝાંપામાંથી આવતી-જતી કન્યાઓ તરફ ન ઈચ્છે તો ય એક નજર તો કેંદાર જ જતી! ને કન્યાઓ ય કમ્પ્યુટરવાળાને પસંદ કરવો કે સિવિલવાળાને- એ મીઠી મૂંઝવણમાં મુકાઈ જતી!

પણ સુકેશી દોશી જેનું નામ, મજાલ હવે કે કોઈ એની સામે તાકીને શીજ કરે ને એ સહન કરી લે! એક વખત તો ગગન ગુમાએ હિંમત કરીને કહી દીધું, “સુકેશી, શું કહું? તમને જોયાં ત્યારથી તમે સીધાં મારા દિલમાં ઊતરી ગયાં છો. તેમ જોરા રાતે મારા સપનામાં આવો છો. રોજ સવારે તમને જોવાં હું તમારી કોલેજના ઝાંપા આગળ ઊભો રહું છું. આજ તો સાથે ક્યાંક બહાર કઈક ખાવા જઈએ ને થોડી વાતો કરીએ એવી મારી ઈચ્છા છે.”

દૂર પાછળ ઊભેલા એના દોસ્ત વિનયે મયંકને તાળી પણ આપી દીધી, “અલા... ગજબ આ ગગનિયો તો! હવે તો પેલી ગઈ! છોકરીઓને હીરો જેવી હરકતો કરતા છોકરાઓ ગમતા હોય છે!”

પણ સુકેશી જરા જુદી માટીની બનેલી હતી. એણે બધાં વચ્ચે જ ગગનના ગાંધી ઉપર તમાચો જરી દીધેલો, “પહેલાં તો મને મારા નામથી બોલાવવાની હિંમત જ તેં કેમ કરી? પ્રેમ એ નાજુક સ્પંદન છે, બધાંની વચ્ચે ધજાગળ કરવાની શીજ કરે નહીં. તારા જેવા કેટલાય મારી કોલેજના ઝાંપા આગળ ઊભા રહે છે. એ બધાંને આ એક જ વારમાં મારો જવાબ છે. રહી વાત કરુંક ખાવાની તો આ તમાચો ખાધા પછી તેને બીજું કઈ ખાવાની ઈચ્છા નહીં રહે!”

એ પછી વિનય તરફ પાછળ ફરીને એ મોટેથી બોલી, “દોસ્તે હીરોગીરી કરી એના આનંદના અતિરેકમાં ઊંચે અવાજે બોલતાં પહેલાં જરા વિચારજો અને હા, છોકરીઓને હીરો જેવી હરકતો કરતા હોય એવા નહીં, “હિરોઈઝમ” ધરાવતા છોકરાઓ ગમતા હોય છે.” કોલેજના ઝાંપા આગળ સન્નાટો છવાઈ ગયો. “આ અગિના નારીરૂપને જે કોઈ ઈચ્છે એનું ‘સ્વાહા’ નક્કી છે એ વણલખ્યું બોઈ કોલેજના ઝાંપે લાગી ગયું!

ને ત્યાર પછી ગગન ગુમા ગગનમાં ગાજતો થઈ ગયેલો! ફક્ત સુકેશીની જ નહીં, એ એની પોતાની કોલેજમાં પણ ક્યારે ય ડોકચો નહીં બાકીના છોકરાઓ ચોરી-છુપીથી સુકેશીને જોઈ લેતા પણ આંખ માંડીને વાત કરવાની હિંમત હવે કોઈથી ય થાય એમ નહોતી!

સુકેશીને જોયા વગર તો ચાલે એમ હતું નહીં, કારણકે એ જેવા તીખા સ્વભાવની સ્વામિની હતી એવા જ અનરાધાર રૂપની મૂર્તિ પણ હતી! એક કહો

આયુર્વેદમાં ગરમાળો

ઉનાળાની શરૂઆત થઈ રહી છે. વાતાવરણ બદલાઈ રહ્યું છે. આવા સમયે અમુક વૃક્ષો પૂરબહારમાં ખીલી ઉઠે છે, તેમાંનું એક વૃક્ષ એટલે ગરમાળો. ગરમાળો ઉનાળુ ઝાડ છે. ઉનાળા દરમિયાન ગરમાળો ખૂબ શોભાયમાન લાગે. તેના પીળા પુષ્પગુચ ખૂબ સંદર લાગે. ગાંધીનગરમાં રોડની બંને બાજુએ ખૂબ ગરમાળા જોવા મળે છે. ક્યારેક ઉનાળાની બપોરે કોઈ કામસર નીકળવાનું થાય તો ગરમાળાની શોભા જોએ... દિલખુશ થઈ જશે.

આજે આયુર્વેદ મુજબ ગરમાળાના વેદ્યકી ઉપયોગો વિષે જાણીએ. ગરમાળાને સંસ્કૃતમાં ‘આરગવધ’ કહે છે. આરગવધ એટલે ‘જે રોગને મટાડે છે તે.’ આ ઉપરાંત સંસ્કૃતમાં ગરમાળાના બીજા નામો પણ છે જેમકે શમ્પાક(જે કલ્યાણકર્તા ફળ આપે છે તે), કૃતમાલ (જે સુંદર પુષ્પોની માળા ધારણ કરે છે તે), ચતુરંગુલ (જેના પર્વોનું પ્રમાણ ચાર અંગુલ છે તે), સ્વર્ણભૂષણ (જે સ્વર્ણ સમાન પુષ્પોના ભૂષણ ધારણ કરે છે તે). ગરમાળાનું લેટીન નામ ‘કેસિયા ફિસ્તુલા’ છે. તેને ‘પર્ગોલ કેસિયા’ પણ કહે છે.

ગરમાળાનો સ્વાદ મધુર અને થોડો કડવો હોય છે. તેની પ્રકૃતિ ઠંડી છે. ગરમાળો પિત્તનું શમન કરનારો છે. મહર્ષિ ચરકે ગરમાળા વિષે કહ્યું

એ એના રડારમાં એક દિવસ સ્પર્શ શાહ પકડાઈ ગયો. એટલા માટે નહીં કે એ એને નીરખી રહ્યો હતો, એટલા માટે કે એ એને નહોતો નીરખી રહ્યો! બાજુની કોલેજમાં ‘મિકેનિકલ ઍજિનિયરિંગનું’ ભણતો સ્પર્શ કોલેજ આગળ આવેલા બસ-સ્ટોપ પર બેસીને પરીક્ષાનું ગાંધી રહ્યો હતો. આજ સુકેશીની કાર બગડી જવાને લીધે એ પણ કારમાં નહોતી

બહું મુદ્દુ છે. બાળકો, વૃદ્ધો, સીજ થયેલ રોગીઓ આદિને વિરેચનાર્થે ગરમાળો ખૂબ હિતકર છે.

વિરેચન માટે ગરમાળાનો ગોળ અપાય છે. ગરમાળાની લાંબી શીગો થાય છે. તેને ખોલતા તેમા ગોળ પૈસા આકારની પતરીઓ હોય છે. આ પતરીઓ પર ગોળ જેવો પદાર્થ ચોંટેલો હોય છે. આને જ ગરમાળાનો ગોળ કહે છે. ટુંકમાં, ગરમાળાનો ગોળ એ ગરમાળાની ફલમજા છે. આયુર્વેદ પ્રમાણે દરેક રોગ પાયનતંત્રની નબળાઈથી થાય છે. આવા સમયે ગરમાળાના ગોળનું નિયમીત સેવન કરવામાં આવે તો પેટ સાફ રહે છે અને સ્વાસ્થ્ય જળવાઈ રહે છે. તાવ-ઈન્ફેક્શન આદિમાં પેંન-કીલર જેવી દવાઓ ખાવાથી ઘણાં લોકોને કબજાચાત થઈ જતી હોય છે. આવા વખતે પણ ગરમાળાની ફલમજાનું યોગ્ય ડોઝનું સેવન હિતકર છે. આ ઉપરાંત વા-દુબાવા, શરીરની નબળાઈ, મરડો, અપાચન, સોજા, ચામડી પરની ખંજવાળ આદિ જેવા રોગોમાં પણ ગરમાળાના ગોળનાં નિયમીત સેવનથી લાભ થાય છે.

એક વસ્તુ છે એ ભૂલી જઈ એની સાથે લાગણીથી જોડાઈને નિર્ણયો લઈએ છીએ. કોઈ વિદ્યાર્થી શેર બજારમાં નાણાં રોકી રહ્યો હોય તો વિચારશે કે બે પાંચ વરસમાં મને આટલું વળતર મળશે જ જેનાથી મારા હનીમુનનો ખર્ચ નીકળી જશે. કોઈક નવો પરણેલો રોકાણ કરશે ત્યારે વિચારશે કે થોડાક સમયમાં આટલા રૂપિયા બનાવી લઈ તો નોડું ઘર ખરીદવું છે એના ડાઉન પેમેન્ટની વ્યવસ્થા થઈ જાય. કોઈ પિતા એના સંતાનની કોલેજની ફી-નીકળી જાય એટલી રકમની ઈચ્છા રાખીને રોકાણ કરશે તો કોઈકને દીકરી માટે ક્રિયાવર ભેગું કરવાની ચિંતા શેર બજાર ભણી ખેંચી લાવે છે.

આ બધામાંથી કોઈ કોઈની ઈચ્છા પૂરી થઈ પછી જાય અને કોઈક રહી પણ જાય. અહીંયાં ભૂલ ક્યાં થાય છે એ કહું, લાગણીમય બનીને રોકાણ કરનાર માર્કેટ હાલ કેવી પરિસ્થિતિમાં છે અને આગળ જતા એના શું હાલહવાલ થશે એમની જરૂરિયાત મુજબ વિચારીને નક્કી કરે છે. મોટા ભાગના લોકો માર્કેટની હાલમાં ખરેખર જે હાલત હોય એની ઉપર શૂન્ય પોઈન્ટ એક ટકો અને એમણે એમના મનમાં જે ધારી લીધું હોય એ ઉપર નવ્યાણુ ટકા વિશ્વાસ મૂકીને નિર્ણય લે છે.

તમે કોઈને એવું કહેતા સાંભળ્યા હશે કે, મેં ફલાણી કંપનીના આટલા શેર ખરીદી લીધા છે બે વરસ રહીને હું નિવૃત્ત થઈશ ત્યારે એની કિંમત આસમાને હશે. એ ભાઈ બે વરસ રહીને નિવૃત્ત આસમાને હશે એ સાચું છે અને એ કેમ સાચું છે એનું કારણ હું પૂછું તો એ તરત જવાબ આપી શકશે. પાતરીવૃક્ષ એમની નિવૃત્તિની તારીખ જણાવી શકશે એને ધીમે રહીને હું બીજા સવાલ પૂછું કે, તમે જે કંપનીના શેર ખરીદ્યા છો એ બે વરસ બાદ સોનાની લગડી જેવા કેમ થઈ ગયા હશે, ત્યારે એ કોઈ ચોક્ક

રોકાણકારોની સૌથી મોટી સમસ્યા, સૌથી મોટો દુશ્મન એ પોતે જ હોય છે

આજકાલ જેને જુઓ એ શેર બજાર અને સ્ટોક માર્કેટની ચર્ચા કરતું જોવા મળે છે. અહીંયા સૌઓ કદાચ અપવાદ હોય શકે પણ પુરુષોની વાત કરું તો અપવાદ રૂપ જ એવા હશે જે આ માયાથી પોતાની જાતને બચાવી શક્યા હોય.

રોકાણ તો સૌ કરે છે પણ એમાં સફળ કોણ થાય છે? કોઈ એવી ડિગ્રી કે કોઈ એવી કોલેજ ખરી જે ખાતરી આપતી હોય કે અમારે ત્યાંથી ભણીને ગયેલા લોકો એક કે બે વરસમાં જ હજારના લાખ અને લાખના કરોડ બનાવી શકશે? આવી બાહેધરી કોઈ નથી આપતું. દુનિયાનો કોઈ ઍજિનિયર કે કોમર્સ ગ્રેજ્યુએટ કે ચાર્ટર્ડ એકાઉન્ટન્ટ એમ નથી કહી શકતો કે આ શેરનો ભાવ આ તારીખે આટલો હશે. શેર બજારમાં બધું જ અનિશ્ચિત છે અને તોય લોકો એ અનિશ્ચિતતામાં જ આશા જુએ છે.

આપણે રૂપિયા એ એક ભૌતિક વસ્તુ છે એ ભૂલી જઈ એની સાથે લાગણીથી જોડાઈને નિર્ણયો લઈએ છીએ. કોઈ વિદ્યાર્થી શેર બજારમાં નાણાં રોકી રહ્યો હોય તો વિચારશે કે બે પાંચ વરસમાં મને આટલું વળતર મળશે જ જેનાથી મારા હનીમુનનો ખર્ચ નીકળી જશે. કોઈક નવો પરણેલો રોકાણ કરશે ત્યારે વિચારશે કે થોડાક સમયમાં આટલા રૂપિયા બનાવી લઈ તો નોડું ઘર ખરીદવું છે એના ડાઉન પેમેન્ટની વ્યવસ્થા થઈ જાય. કોઈ પિતા એના સંતાનની કોલેજની ફી-નીકળી જાય એટલી રકમની ઈચ્છા રાખીને રોકાણ કરશે તો કોઈકને દીકરી માટે ક્રિયાવર ભેગું કરવાની ચિંતા શેર બજાર ભણી ખેંચી લાવે છે.

જવાબ નહીં આપી શકે. થોડુંક વિચારીને એ કદાચ જવાબ આપે, શેર બજારમાં રોકાણ કરનાર વાતો કરવામાં ખબરા ઉત્સાદ થઈ જાય છે, પણ બોદો, શક્યતાઓથી ઘ